

[Tastesen.]

dømt til 5 års fængsel. Hvis disse folk var blevet pågrebet af det danske politi, ville de højst kunne være idømt 2 års fængsel. Jeg er normalt tilhænger af en liberal straffelov, men der er visse kategorier, som jeg mener at straffelovens bestemmelser bør skærpes over for.

Dette spørgsmål vedrører jo ikke kun justitsministeren, og jeg vil henstille til justitsministeren, at han taler med sine kolleger i regeringen. Først undervisningsministeren. Vi kan ikke, som der står i en avis i dag, vente et år med at fortælle skolerne noget om det alvorlige i hash-problemet. Der må gøres et stykke arbejde nu. Jeg kan henvise til Odense, hvor man har et godt samarbejde mellem skole og politi, hvor der gøres en udmærket indsats af politikommissær Kjeld Petersen. En ungdomsleder sagde til mig, at situationen i dag er så alvorlig, at det er en kæmpe-mæssig spand, der er ved at eksplodere under os, og man må råbe højt, for at de ansvarlige myndigheder kan forstå problemets alvor. Også indenrigsministeren, der skal skaffe hospitalspladserne til de mange syge, og socialministeren, der skal sørge for revalideringen, må med ind i dette spørgsmål, og jeg vil sige til de mange, der hidtil på grund af manglende viden har sagt, at hash ikke er farlig: sæt Dem ind i problemet, så vil De revidere Deres opfattelse.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne sige til spørgeren, at der er ikke tale om at vente et år. Arbejdsgruppen venter at afslutte sit arbejde i meget nær fremtid, jeg håber inden udgangen af dette år. Jeg vil også gerne sige, at der er sat betydelige politistyrker ind. Det, som spørgeren selv nævnte, viser jo, at der fra politiets side udfoldes en betydelig virksomhed.

Det er rigtigt, at strafmaksimum er kun på 2 år, og det er selvfølgelig et af de spørgsmål, der må tages op, når vi laver en ny lovgivning på dette område. Men jeg vil finde det uforsvarligt at lave en lovgivning, uden at vi har det grundlag, som kommer til at foreligge gennem arbejdsgruppens indsats.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gunhild Due* til indenrigsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt, at gifte selverhvervende kvinder kun opføres med navn og adresse på deres personregisterkort, medens mændene, gifte som ugifte, har stillingsbetegnelse eller erhverv påført deres registerkort?“

Gunhild Due: Det er trist, at det skal være nødvendigt at stille dette spørgsmål. Nu har vi i årevis haft en kønsrolledebat løbende, vi har nedsat en stor kommission til at se på kvindens ligestilling, og forleden kunne vi læse i aviserne, at 1/4 mill. kvinder skal ud på arbejdsmarkedet de næste 15 år for at klare den forventede efterspørgsel efter arbejdskraft. Man regner i høj grad med kvinderne i produktionslivet, og man er stærkt interesseret i den skat, de selverhvervende kvinder kan yde til samfundets bedste. Alligevel kører administrationen troligt videre efter et forældet samfundsmønster. Man kan godt sige, at manglende ligestilling for gifte kvinder på disse personkort er en lille ting, men det er desværre en typisk ting. Jeg anser det i øvrigt for at være urationelt, at man har stillingsbetegnelse med på kortene overhovedet. De, der i dag benævnes skoleelever, lærlinge osv., skal jo hen og have det ændret siden. Masser af mennesker skifter i øvrigt stilling mange gange i løbet af et liv. Det er mærkværdigt, at bare et enkelt lyst hoved i ministeriet ikke i tide kunne være kommet på de tanker, at man jo også kunne ligestille ved at slette stillingsbetegnelsen på mændenes registerkort. Men det falder ingen ind, for man har glemt at kigge ud af vinduerne i ministeriet. Man lever på visse områder i fortiden og er så inderligt indstillet på, at en mands stilling, det er noget vældig vigtigt og betydningsfuldt, mens en kvindes stilling er en aldeles underordnet og ligegyldig ting.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Jeg er enig med spørgeren; jeg mener, det er forkert. Stillingsbetegnelsen er nyttig efter det, der foreligger for mig, men det skal være ligeligt for begge parter. Jeg skal gøre, hvad jeg kan for så hurtigt som muligt at få rettet det for kvindernes vedkommende.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.